

ἤρώτησεν αὐτοὺς. — Πῶς ζήτε σεῖς ἐδῶ; — Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὡς ἀκολούθως: — Τρώγομεν μόνον ὅταν συναισθανώμεθα πείναν, καὶ δὲν τρώγομεν ποτὲ ὑπὲρ τὸ δέον. — Ἐάν οὕτως ἔχη τὸ πρᾶγμα, εἶπεν ὁ ἱατρός. πρέπει νὰ ἐπιστρέψω ὑπόθεν ἤλθον, διότι βλέπω ὅτι δὲν θὰ ἔχω ἐδῶ ἐργασίαν.

ΜΙΚΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.

Μικρὰ πράγματα καὶ μικρὰ παιδιὰ ἐπροξένησαν πολλάκις μεγάλα ἀποτελέσματα. Ὁ μέγας κόσμος τὸν ὅποιον κατοικοῦμεν συνίσταται ἐκ μικρῶν μορίων· τὸ σον μικρῶν ὡς ἡ ἐπὶ τῆς παραλίας ἄμμος. Ἡ ἀπέραντος θάλασσα γίνεταί ἐκ μικρῶν σταγόνων (σταλαγματιῶν) ὕδατος. Καὶ αἱ μικραὶ μέλισσαι πόσον μέλι κάμνουσι!

Μὴ ἀποθαρρυνθῆτε λοιπὸν διότι εἴθετε μικρά. Ὁ μικρὸς ἀστήρ φέγγων λαμπρῶς ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός, πολλάκις γίνεται τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου πολλοὶ δυστυχεῖς ναῦται σώζονται ἐκ τοῦ ναυαγίου. Ὡς καὶ μικροὶ χριστιανοὶ δύνανται νὰ κάμνουν πολλὰ ἀγαθὰ πράγματα, ἐάν μόνον θέλουν καὶ ἐπιθυμοῦν τοῦτο, καὶ ζητοῦν εὐκρινῶς παρὰ τοῦ οὐρανοῦ πατρὸς των τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαίαν βοήθειαν καὶ δυνάμιν.

ΟΙ ΔΥΩ ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ.

Ὁ κῆρ χοιροβοσκός· Θωμᾶς, καὶ ὁ φίλος του Βερνάρδος Ἐπήγαυναν μίαν φορὰν ὅσπιν πόλιν τῆς Παλλάδος. Βρῆκε δ' ὁ Θωμᾶς στὸ δρόμο μὴ σακκοῦλα μὲ φλωριά, Ἦταν δια τριακόσια κίτρινα! λαμπρὴ θωριά! — Τώρα, λέγει ὁ Βερνάρδος, ἔλα νὰ τὰ μοιραστοῦμε· Ἀφοῦ πέρασαν στὸ δρόμο, τὴνχρη ἦταν νὰ τὰ βροῦμε. — Ἐλα γαίτονα στὸ νοῦ σου, τὴνχρη ἦταν νὰ τὰ βρῶ. Ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς· μὰς, μὲ ἕνα ὕφος σοβαρό! Ὁ Βερνάρδος ἐμουγῶθη καὶ δὲν ἔβγαλε μιλίαν· Ἐχασε καὶ τὴ χαρὰ του· τοῦ ἐκόπη καὶ ἡ λαλιά! Ἀλλὰ ὕστερ' ἀπὸ ἄλλο, ὅταν μπαῖναν ἕνα λόγγο. Τέσσαρες φουστανελάδες νά! τοὺς κόψτουνε τὸ δρόμο. — Ἐχαθῆκαμε Βερνάρδε!... θὰ μὰς κλέψουν τὰ φλωριά! — θὰ εὐ κλέψαν τὰ Θωμᾶ με. Νὰ, τὸν βλέπεις; τί δελεῖα!

Ὅταν τὰ βράμας, — τὰ βρῆκα, — σοῦ φωνάζει ὁ κουτός! Μὰ ὅσιν πλάκωσαν οἱ κλέφταις — θὰ μὰς κλέψαν — σοῦ εὐ αὐτός! Σ' τοῦ π' ἀρπάχουν δὲ οἱ κλέφταις τοῦ καλοῦ σου τοῦ Θωμᾶ; Κι' ὁ Βερνάρδος· τὸ χαβὰ του! τραγουδάει καὶ γελᾷ! Λέγων ἡδῶν τέτορον φίλον κουτοπόνηρον τὸν τρόπον, ὅτε τὸνομα ἀξίζει, οὔτε κἂν αὐτὸν τὸν κόπον!

Κ. Γ. Κ.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῦ ἀναγινώσκουμεν ὅτι ὁ θεὸς δίδει τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν;
2. Φέρε ἀποδείξειν ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ὅτι λαὸς τις ἀποκαθίσταται λίαν ἔνοχος ὅταν αὐτοβελήτως ὑποτάσσεται εἰς τὸ κακόν;
3. Ποῦ προελέχθη ὁ ἀγίασμός ἐκκλησίᾳ πόλεως καὶ ὅτι τὰ σκεῦα αὐτῆς θέλουν εἶσθαι ὡς τὸ περιστήθιον τοῦ Ἀρχιερέως;

Μικροὶ μου φίλοι.

Φθᾶσαντες θεῖα συνάρρει αἰσίως εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔκτου τούτου ἔτους τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων ἐκφράζομεν καὶ πάλιν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸν δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ καὶ διὰ τὴν ἐκ μέρους ὁμῶν ὑποστήριξιν τῆς ἐφημερίδος καὶ διὰ τὴν παρὰ Θεοῦ βοήθειαν καὶ ἐνθάρρυνσιν τὴν ὁποίαν μέχρι σήμερον ἐλάβομεν. Εἶθε ἡ αὐτὴ θεῖα βοήθεια νὰ ἴναι μετὰ πάντων ἡμῶν καὶ εἰς τὸ μέλλον καὶ νὰ συνοδεύῃ οὕτω τὴν μικρὰν ἡμῶν ἐφημερίδα, ὥστε νὰ ἴναι ὠφέλιμος καὶ εἰς τοὺς ὁμοίους ἡμῶν, καὶ προσέτι νὰ συντελῇ πρὸς δόξαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὡς εἶπομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκδοθῇ, Θεοῦ θέλοντος, ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου ἄπαξ μὲν τοῦ μηνός, ἀλλ' ἔχουσα διπλοὺν μέγεθος· δηλαδὴ εἰς ὀκτὼ σελίδας. Τούτου ἕνεκα παρακαλοῦμεν ὅσους καὶ ἄπαντας τοὺς ἀξιωματικούς ἡμῶν συνδρομητάς νὰ ἐπιστήσῃτε τὴν προσσχὴν σας εἰς τὰ ἑξῆς.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου ἡ ἑτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων εἶναι:

Διὰ τὰς Ἀθήνας	Δραχ. 1,
Διὰ τὰς ἐπαρχίας	» 1,20
Διὰ τὴν Τουρκίαν ὅπου προσεγγί- ζει ἀτμόπλοιον	» 2,
Διὰ μέρη ὅπου δὲν προσεγγίζει	» 2,30
Διὰ τὴν ἑσπερίαν Εὐρώπην ἐν γέ- νει καὶ τὴν Ρωσίαν	» 3,50

Ἐάν ἡ συνδρομὴ δὲν προκαταβληθῇ διαρκούντος τοῦ Δεκεμβρίου, δὲν θὰ σταλῇ τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἶναι ἡ μόνη ἀπάντησις ἡμῶν πρὸς τοὺς πληρώσαντας.

Ἡ τιμὴ τῶν παρελθόντων ἔτων ἀναβιβάζεται ἕνεκα τῆς συνεχοῦς ἀνατοπώσεως διὰ μὲν τοὺς ἐν Ἑλλάδι εἰς δραχ. 1, διὰ δὲ τοὺς ἔξω εἰς δραχ. 2.

Ὁ Συντάκτης καὶ ἀντ' αὐτοῦ
Ι. Σ. ΔΟΥΡΑΡ.